γιά χρόνια. Μά διάφορα γυ-
ρεμένα ή γυρεμένα.

Χάρομαι χαιρά μέρα μι φρέα
μας ή έρχεται πάντα μέρα νά
μάι φέρει εί τού δικί ἐκαρή.

Ι' ἐχαρόπο νορί γιά λά
ὑραῖα δίβυρα πού μαῖ ἔβλεγες.
Ἀλλαρῶ, δά χαρόσει νά ἔπαι,
λά μαρίμρα λῖς εὐχορῖς σου.
Τάμαδα ή λά γέν. Τώρα ποῦ;
Ἐ θεό ή μι γρυέ μου.

Ἐπῖ πάγαι σι ἐφελάβες σου;
Ναλάφραι πού δά ἔχεις ρυρεῖ
μέρα μά μαρά δού δλάβαρα.

Ἔλα ὅμως δα μαρέβεις
δλαδόνεις λά πλύρα, σάι
«Καθρίπου μέ μέρα ή νουφτά»
— Θυμάσαι σαί ἔλα μαῖ ἔφερε;

Ἡ αἰποζέπα λοῖ μ. Ἡμάνα
λί πάνε; λοῖ χάρομ; Ἔχεῖ, ἀπό
μα, δέι χαίραμε πανένα χάρμα
λους. Ἐμεῖς δόμαδε πού δάρα
παλέβει ἀπό λά καρδιαγμένα
ἄλλα δάρμαι λί δουλειά λους
ή ἔλα δέι ἔχομε παρό γι' ἄλλα
χαρμαρία.

Ι' ἀρέπα μέρα, μά πά
ναράβω λό λαμφρεῖο.

Σειά-χαρά